

Більше ніж свято...

Більше ніж свято...

Двадцять перше століття, час новітній, бентежний,
промисловий період і життя цифрове,
і можливості в нас майже всі і безмежні,
і здається все гарно та здається не все...

І цікавий контраст всіх понять і відношень,
зовні гарне життя, всі сучасні, нові,
а в серцях у людей повний безлад з положень,
вже глобальна проблема – це занепад душі.

Цей технічний прорив... Він змінив існування,
людство вже не таке і не бачать вони...
Адже істина вже на межі вимірання,
лиш релігія, звичай і традиції всі.

Цей сучасний режим породив лиш безглуздя,
затуманені мізки наших бідних людей...
Їм би пити й гулять, не хвилює майбутнє.
І для тіла й душі хто, що хоче, бере.

Всі великі свята для людей так, між іншим,
і змінили всю суть, так, як хочеться їм,
лиш звершити обряд і поїсти й попити,
і не треба їм Бог і не треба їм слів.

Та хіба я брешу?! Подивіться ж ви самі!
Що це коїться враз у зимові свята?
Чим займаються всі і які є бажання,
у чудовий цей час перед святом Різдва?

Тут біжать всі кудись, там спішать готуватись,
треба стіл накривать, подарунки зробити,
хтось і вже навіть встиг іще зранку «набратись»,
і давно під парканом вже «святковий» лежить.

Люди кажуть усім, що Христос народився,
це не щиро лунає, завчили слова.
Посміхаються теж вони всім автоматично,
потім роблять діла, які вбили Христа.

Люди... Більшість потроху до цього звикає,
і звикає Ісус, рідше кличуть Його,
без Христа вже частіше Різдво зустрічають,
забувають Ісуса, Бога й Спаса свого.

Розумію людей, що живуть в цьому світі,
бо без Бога живуть і життям лиш своїм.
Та не можу збагнути, коли Божі діти,
ставлять замість Христа інше щось головним...

Християни на світ дуже схожі бувають,
і Різдво для таких має сенс не такий,
так, горілки й вина на столі в них немає,
але іноді схожий в них зі світом мотив...

Це мотив всім зустрітись, провести гарно свято,
спілкування і сміх, стіл накритий для всіх.
Для таких християн і Різдво – це лиш настрої,
атмосфера чудова! Це все зручно усім.

Всім чудово, всім гарно, веселяться безмежно,
а Христос у цей час десь стоїть в стороні...
На своєму Він святі та стоїть обережно,
і чекає, запросить людина чи ні.

Ось такі зараз дні, ось така в нас картина,
треба всім нагадати всю сутність Різдва.
І спитати вже час: як усі б люди жили,
якби Бог не послав в світ Ісуса Христа?!

Колись дуже давно (всі давайте згадаймо),
не було ні домів, ні машин, ні грошей,
не було і тоді всіх систем панування,
ні тварин, ні рослин, а тим паче людей.

Лиш порожня земля, тільки темінь та й годі,
була тиша тоді, що аж різала слух,
не було ні душі, лиш були тільки троє:
був лиш Бог, було Слово і третій був Дух.

Божий Дух в ті часи, Він літав над водою,
і створити Господь Всесвіт гарним схотів,
бо пустеля вся та не була до вподоби,
і упорався Бог тільки лиш за шість днів.

Тільки лиш за шість днів все живе утворилось,
сонце, небо, вода і всіх зір повнота,
скільки риб і птахів через Бога з'явилось,
а вінцем усього – це людина була!

І людина розумна почала існування,
і жила у саду, вона мала усе!
Вона мала живе із Творцем спілкування.
І в одну тільки мить загубила це все...

Учинив Адам гріх, почалися проблеми,
він із Євою вже у саду бути не зміг,
постраждали за це всі жорстокою мірою,
бо у ту саму мить, увійшов у світ гріх.

Почалася війна між людьми незалежно,
збереглося це все і до наших всіх днів,
і Творець для людей, став для них протилежним,
і Господь жалкував, що людину створив.

Люди Бога свого визнавать не схотіли,
Боже серце в цей час відчувало лиш біль,
І творіння з гріхом всю цю прірву зробило,
Якби ж знали усі, як Господь їх любив...

Але знав наш Отець, знав Своє Він творіння,
знав, що «прах» цей почне на землі панувать.
Але знав Він і те, що залишаться вірні,
та любив Він усіх, що робити Він знав.

Якби ж знали хоч ви, що таке серце Батька,
бо у Ньому любов, але є там і гнів,
Бог дивитись не міг, як земля помирає,
Він послав Свого Сина у грішний наш світ.

Бідний розум людський, ці слова не для нього.
Не збагнути це нам, бо це справжня любов!
Зрозуміти нам як, цей чудовий план Бога?!
Осягнути ніяк, лиш прийняти його.

Той, хто землю створив, хто створив все навколо,
Свого Сина послав за людей, за цей «прах».
За творіння, яке піднялось проти Бога,

Найдорожче послав наш Господь для всіх нас.

Свою вірність довів, бо Господь наш Безмежний,
Його Слово з небес стало тілом у нас,
народився Ісус, Йому слава належить,
нині радість усім на землі повсякчас!

Він прийшов не дарма і не просто пожити,
у Ісуса Христа на землі була ціль,
всіх спасти і життя за людей положити.
Як це важко було, це жахливий був біль...

Бог дозволив тоді всі жорстокі знущання,
бо Ісуса Христа прийняли ще не всі,
Він терпів всі суворі, складні всі страждання,
бо хотів всіх спасти і людину любив.

Він любив і тоді, як творіння ту руку,
що створила їх всіх, прибивало цвяхом,
а яка біль в душі і які були муки!
Бо дарма лилась кров для людей багатьох...

Це і був Божий план, і Христос став, як жертва.
Він прийшов у цей світ і Він прірву прибрав,
не залишив Ісус і не дав шансів смерті,
шлях між Богом й людьми, він доступний нам став!

Це і є суть Різдва, суть народження Сина,
Син слухняний Отцю, Він змінив трон на хрест.
Він принизив Себе, і Він став, як людина,
Він за всіх постраждав і помер і воскрес!

Ось чому і Різдво – це не просто лиш настрої,
це не просто лиш стіл, подарунки і сміх,
це не привід для нас просто лиш розважатись,
не повинні робити ми так, як усі.

Бо Різдво – це для нас навіть більше ніж свято!
Бо Христос народився, нехай знають всі!
Він достойний того, щоб Його нам згадати,
кожний день, кожну мить, а не тільки раз в рік!

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/9126>

© Copyright 2025, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com